

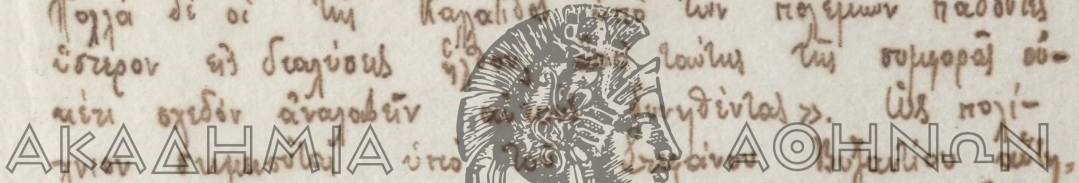
Νολίω τῆ ἀντικρῶ Τόμας, ἀριστοκράτης . Δ. Δουμαρτίου
 ταύτη διακίσα ἐξοικονομα εὐαδία, ἔκτιστο : Πόρτος, ἑστρία
 ἢ Κάλλας, παρὰ τῶν τῶν Μαγιστῶν, ὀνο- : Ἐρατῆς ἢ
 ματομένων, ἐν παρθοράῳ ἢ ἀρχαίῳ γέ- : ἠλνιάς
 γού. Ἐπο ἀρχαίῳ τῶν, κυριωτέρῳ : 193.
 ἢ ὑπὸ τῶν Συγῶν, 2, πρότερον Κερβάτις : Ἰούλιος 1929
 ὀνομασίῳ, ὡς γὰρ ὁ Πλίνιος 3 ἢ ἦτο
 ἀποικία τῆς Ἰταλίας, ἢ ἢ παρὰ τῶν Πομπωνίου Μέλα 4
 ὡς ἀποικισθεῖσα ὑπὸ τῶν Μιλιῶν ἐπορεύτου, πρὶν οὐ μέ-
 νον ὁ Μέμων ἢ ὁ Ἐρατῆς 5 ἢ ὁ Συγῶν 2 τῶν
 ἀναγίρει δὲ ἢ Κάλλας 5 ἢ τῶν Πομπωνίου Μέλα 4
 Μαυδόνων ἀρχῆς Ἀπριλίου 6 ἢ τῶν Πομπωνίου Μέλα 4
 ἢ Βιβανίου τοῦ Πομπωνίου Μέλα 4 ἢ τῶν Πομπωνίου Μέλα 4
 ἀποικισθεῖσα ἢ Κάλλας Ἰταλίας (ἢ ἐν τῶν Πόντου) 5 ἢ
 ἢ αὐτῆς ἀποικίας Μιλιῶν (Στέφανος, 16, 542). Μεταξὺ
 τῶν σημαντικῶν τῶν Ἐρατῆς Συγῶν 2 τῶν Πομπωνίου Μέλα 4

1. Ἐρατῆς. 2, 319.— Ἰταλίου Γερῆς. 24, 3, παρ' οὗ ἀνίχε 300 ὁδοί.
2. Συγῶν. Περὶ. 67.
3. Πλίνιος ἱστ. ἀν. IV, 18. « Callatinque, quae antea Cerbatis vocabatur ».
4. Pomponii Melae ἱστ. ἀν. B, 11, 5, « deinde a Milesiis detecta Callatis ».
5. Ἐρατῆς. 2, 319 « ἡ τῆς Κάλλας ἐν διακίσει ἐξοικονομα, Ἰταλίας ἀποικία ».— Μέμωνος 2. XXI.— ἢ Ἐρατῆς. 2, 542.

Καιλλιάς

λαριδμή ἢ Βερμυανὸς Μαρτυρήσει τὴν Καιλλιάς, ἥτις βα-
 νὴς ἰδομενίδης ἐν τῷ μετὰ τῷ Βυβαλίῳ ποταμῷ, πε-
 ρὶ οὗ σχετικῶς ἱστορεῖ ὁ Μέμνων ⁷ κατὰ διασπασθῆναι α-
 υψισσάρα ἢ Οὐποργῶν δὲ ἴσκιον χρόνον ποταμοὶ ἀνα-
 ρέγγῃ Βυβαλίῳ πρὸς Καλλιβανὸς (ἄσκια δὲ οὐδα)
 Ἁραγιῶν γὰρ ἢ πρὸς Ἰβριανὸς περὶ Τόμωλ τῷ
 ἑμπορίου, ὃ τοῖς Καλλιβανῶν ὄμορον ἦν, μονοπωλίον
 τῶν διανοσφένων καλασσιωείων τῶν Καλλιβανῶν....
 Πολλὰ δὲ οἱ τῆς Καλλιθέας τῶν ποταμῶν παδόντες
 ἴσκιον εἰς διαγίους ἢ καὶ ἰσκιῶν τῆς συμφορῆς οὐ-
 αῖν σχεδὸν ἀναγορῶν ἢ καὶ ἰσκιῶν τῶν ποταμῶν,
 ἀνοχυρωθεῖσα ὑπὸ τοῦ ἀνοχυρωτοῦ Ἰουλοβιανῶ ⁸.
 ἐν τῷδε γὰρ ἢ ὁ ἀρχαῖος ἱστορικός Διμήτριος Καλλί-
 βανὸς ἢ γεγραμῶς περὶ Ἀσίας ἢ Εὐρώπης ἔκαστοι λι-
 βύα ἢ, ὡς γράφει περὶ αὐτοῦ Διογένης Λαέρτιος ⁹.
¹ Μετὰ τὴν Καιλλιάς ἢ πρὸ τῆς Βυβαλίας ἀναείρε-
 θαι ὑπὸ τοῦ Ἁρριανῶ ⁶ ἢ Τετρασιας, ὡς ἀείχουσα

⁶. Αμνιῶνι Μαρκελλίῳ ἐνδ. ἀν. XXVII, IV, 12.
⁷ Μέμνωνος fr XXI ἐν Φωλίῳ Βιβλιῶδ. (Ἐνδ. Becker) σ. 228.
⁸ Ἰβριανῶν ἐνδ. ἀν. IV, 14.
⁹ Διογ. Λαέρτ. V, 83.

Καλλις

ἑπιφανείᾳ ἐλαδίου αὐτὸ τῆς τελευταίας, σχετίζον δὲ σχετικῶς
 τῆς ἐπιφανείᾳ τῶν πρὸς τὴν «Τίριαν» ἄψαν. -- Σκοπὸν τοῦ
 αὐτοῦ ἐστέριον ἀνέμοιοις, ἵσως δὲ εἴνε ἢ παρὰ ἀπαιτήτων.
 «Τίριαν» αὐτὰς, ἤδη, κατὰ τὴν ἀγίαν αὐτοῦ,
 ἢ το χωρίον ἐρυμνόν, χρυσοποιουμένων ποιεῖ ὡς γαβροποιουμένων
 ὑπὸ τοῦ Ἀναμάχου II.

- 10. George. Graeci minores ἐνδ. ἑν. Τόμ. Α, σ. 329.
- 11. ἀπαιτ. 2. 319

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Κολιός ην ανώτερον Τόπος, ἀγιολαφίως · Δ. Δαυαρράδα
 ταύτης διακρίσιμα ὄψιδιμοντα εὐδία¹, ἴκλυο · Πόλις η' ὄψιδιμα
 η' Κολλιπας, καὶ τὴν τὴν Μαριμαίαν, ὄρο · Θράκη η'
 μαζομένην, ἐν παραδορῇ ην εἰρχυμῆς γέ · Ἰωνίας
 ζῆυλ. Ἔρο ἀρχαιολογία πόλις, μνημονομένη · σελ. 143.
 η' ὑπὸ τοῦ Διόγανος² πρότερον Κερβάτις · Φαῖα 1929
 ὀνομαζομένη, ὡς γέγραφε ὁ Πλίνιος³ ἢ ἡλο
 ἄσσοιως ἢ τ'ραυαία, ἢ ἡ παρα τὴν Πομπωνίω Μήα⁴
 ὡς ἀσσοιόδοσα ὑπὸ τῶν Μυησίων ἰσλοπιται, πρὶν οὐ μόν
 τον ὁ Μέμνωρ ἢ ὁ Σπράβου⁵ ἀλλὰ ἢ ὁ Διόγανος ἤτος
 ἀναγίρει ὅτι ἡ Κολλιπας ἦτο « ἀσσοιία τῶν τ'ραυαίων γε
 ἄσσοιων ἢ τ'ραυαίων ἢ τ'ραυαίων ἢ τ'ραυαίων ἢ τ'ραυαίων ἢ τ'ραυαίων
 Μαυιδόων ἀρχὴν Ἀμύκλας παραγὰς ». Ἐγγύτα ὅπως
 ἡ βεβαίως τοῖ Πομπωνίω Μήα ἐν τῷ τόπῳ ὅτι ἡ
 ἀσσοιόδοσα ἢ Κολλιπας τ'ραυαία (ἢ ἐν τῷ Πόντῳ) ἢ
 ἢ αὐτῆς ἀσσοιός Μυησίων (Σπράβ, IB, 542). Μιλιζι
 τῶν σημαντικῶν τῆν Θραυαίας Ἰωνίας πόλιων ὄψιδιμα.

1. Σπράβ. 2, 319. — Ἀρχαιολογία. 24, 3, καὶ ὅτι ἀντιχει 300 εὐδία.
2. Διόγαν. Περὶ η'. 67.
3. Πλίνιος ἱστ. ἀν. IV, 18. « Callatimque, quae antea Cerbatis vocatur ».
4. Pomponii Melae ἱστ. ἀν. Β, 11, 5, « deinde a Milesiis deducta Callatis ».
5. Σπράβ. 2, 319 « ἕνα πόλις Κολλιπας ἐν διακρίσιμα ὄψιδιμοντα, τ'ραυαίων ἢ τ'ραυαίων ».

Καίλλα

καρδίη ἡ Βερμανός Μαρκελλίος ἢ τῶν Καίλλων, ἡ δὲ σα-
 νῶδ ἐδομμάσθη ἐν τοῖς μετὰ τοῖς Βυζαντίου πόλεμοις, πε-
 ρὶ οὗ σχετικῶς ἱστορῶ ὁ Μέμνιος ἑκαστὸν διασπῆν ἀ-
 νόσιον αἰ. Οὐ ποτὴν δὲ ἴσχυρον χρόνον πόλεμος ἀνέ-
 παύθη Βυζαντίου πρὸς Καλλιανούς (ἀνοσιῶν δὲ οὐλοῖ
 Ἑρακλεῶν ἦσαν) ἢ πρὸς Ἰβηριανούς περὶ τὸ μετὰ τοῦ
 ἑμπορίου, ὁ τοῖς Καλλιανοῖς ὄμορον ἢ, μονοπώλιον
 τοῦτο διανοσφίτων καλασυνάσαι τῶν Καλλιανῶν....

Ποτὴν δὲ οἱ τῶν Καλλιδῶν ἐπὶ τῶν πόλεμων παδόντες
 ἴσχυρον εἰς διαγίους ἤσαν, ἀπὸ τῶν τῶν συμφορῶν οὐ-
 κείνων ~~ἀπὸ τῶν ἀναγομένων~~ αἰσῶν ἐκινῶνται, ὡς ποτὴν
 χνιον συμμοίαν ἐπὶ τοῦ ἑκαστοῦ Βυζαντίου αἰῶν,
 ἀνοχυρωθεῖσα ἐπὶ τοῦ αὐτοκρατοροῦ Ἰουστινιανού ὄ.
 ἐν τῷ δὲ ἦτο ἢ ὁ ἀρχαῖος ἱστορικὸς Δυμῆριος Καλλα-
 νανός αἰ γερραῶν περὶ Ἀσίας ἢ Ἑυρώπης ἕκαστος δι-
 βλία, ὡς γράζει περὶ αὐτοῦ Διογένης Λαέρτιος ὄ.

Μετὰ τῶν Καίλλων ἢ πρὸ τῶν Βυζαντίων ἀνατίρε-
 θαι ἐπὶ τοῦ Ἀρριανού ἢ Τετρασίας, ὡς αἰχίονα

6. Ammiani Marcellini ἐνδ. ἀν. XXVII, IV, 12.
 7. Μέμνιος fr. XXI ἐν Φωλίου Βιβλιόδ. (Ἐνδ. Becker) σ. 228.
 8. Προσαπίου ἐνδ. ἀν. IV, II.
 9. Διογῆν. Λαέρτ. V, 83.

Καλλις

εἰρήνην ἐλαδίου ἀπὸ τῆς Τυρηνίας, οὐδὲν δὲ οὐκ ἐκείνην¹⁰
 ἔδωκεν τῶν πρὸς τὴν «Τυρηνίαν» ἔσοπον τοῖς
 ἀπ' ἐσπέρων ἀνέμοις», ἴσως δὲ εἴνε ἢ παρὰ ἀπέρων
 «Τυρηνίαν» εἶπα», ἢ καὶ, κατὰ τὴν ἀγένησιν αὐτοῦ,
 ἦτο χωρίον ἐρυθρὸν, χρησιμοποιοῦν ποιεῖ ὡς γαλοσυλάιον
 ὑπὸ τοῦ Ἀνομάχου¹¹.

- 10. George. Graeci minores ἠδ. τ. Α, σ. 329.
- 11. Ἄραβ. 2. 319

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ

Δημήτριος Καλλιανός

Πόντος, οὐδὲ τὴν δένιν
 ὁ Καλλιανός συγγραφεὺς Δημήτριος
 ἔδοκεν ἐπιμελεστάτως πεποιημένος.

Ανομήτος
 Σελήνου
 Χειρ, ὡς φέ-
 ρεται: Πέρι
 ἡμῶν ἐν
 C. Müller
 Geo. 9, 11
 T II 224